

Arrest

nr. 217 906 van 5 maart 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 oktober 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 2 oktober 2018.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 210 907 van 12 oktober 2018 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. ACHAOUI, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, wordt op 22 mei 2018 aangetroffen in illegaal verblijf. Zij wenst naar het Verenigd Koninkrijk te gaan.

Op 24 mei 2018 wordt ten opzichte van verzoekster een bevel genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Deze beslissing wordt haar ter kennis gebracht op 24 mei 2018.

Op 2 oktober 2018 wordt verzoekster opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf. Zij wordt gehoord door de politie.

Op 2 oktober 2018 wordt ten opzichte van verzoekster een bevel genomen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing:

"Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

naam: E.

voornaam: E. N.

geboortedatum: (...)1989

geboorteplaats: <AANVULLEN - LIEUNAISSANCE>

nationaliteit: Ethiopië

In voorkomend geval, ALIAS: M. F. °(...)2000 Eritrea; M. V. °(...)2000 Eritrea

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van PZ Leuven op 02.10.2018 en werd rekening gehouden met haar verklaringen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.

De betrokkene is niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van haar visum type C geldig van 23.04.2018 tot 27.04.2018.

Betrokkene werd gehoord op 02.10.2018 door de politiezone van PZ Leuven en verklaart dat ze sinds vijf weken in België verblijft. Ze verklaart naar het Verenigd Koninkrijk te willen reizen. Betrokkene verklaart aan de politie van Eritrea afkomstig te zijn en ze verklaart dat ze Eritrea heeft verlaten omwille van politieke problemen.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat betrokkene van Ethiopische nationaliteit is. Haar echte identiteit betreft de volgende: E. E. N., geboren op (...)1989 te T. (Ethiopië). Betrokkene houdt haar ware identiteit dus verborgen.

Betrokkene verklaart geen medische problemen te hebben. Ze verklaart geen familie of partner in België te hebben. Een schending van artikel 8 en artikel 3 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

artikel 74/14 §3, 1 °: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds vijf weken in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt. Betrokkene verklaart aan de politie van Eritrea afkomstig te zijn en ze verklaart dat ze Eritrea heeft verlaten omwille van politieke problemen.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat betrokkene van Ethiopische nationaliteit is. Haar echte identiteit betreft de volgende: E. E. N., geboren op (...)1989 te T. (Ethiopië). Betrokkene houdt haar ware identiteit dus verborgen.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Terugleiding naar de grens

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van PZ Leuven op 02.10.2018 en werd rekening gehouden met haar verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds vijf weken in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf[verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene verklaart aan de politie van Eritrea afkomstig te zijn en ze verklaart dat ze Eritrea heeft verlaten omwille van politieke problemen.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat betrokkene van Ethiopische nationaliteit is. Haar echte identiteit betreft de volgende: E. E. N., geboren op (...)1989 te T. (Ethiopië). Betrokkene houdt haar ware identiteit dus verborgen.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Betrokkene werd gehoord op 02.10.2018 door de politiezone van PZ Leuven en verklaart dat ze sinds vijf weken in België verblijft. Ze verklaart naar het Verenigd Koninkrijk te willen reizen. Betrokkene verklaart aan de politie van Eritrea afkomstig te zijn en ze verklaart dat ze Eritrea heeft verlaten omwille van politieke problemen.

Uit het administratief dossier blijkt echter dat betrokkene van Ethiopische nationaliteit is. Haar echte identiteit betreft de volgende: E. E. N., geboren op (...)1989 te T. (Ethiopië). Betrokkene houdt haar ware identiteit dus verborgen.

Betrokkene verklaart geen medische problemen te hebben. Ze verklaart geen familie of partner in België te hebben.

We stellen dus vast dat betrokkene met haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoon. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat ze in Ethiopië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat zij aan een ziekte lijdt die haar belemmert terug te keren naar haar land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

(...)

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van haar arrestatie is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden.”

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 210 907 van 12 oktober 2018 wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissing verworpen.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Gevraagd naar het belang dat de verzoekende partij nog zou hebben in deze zaak, geeft de advocaat van verzoekster aan dat zij zonder instructies is. Gelet op het ontbreken van enig element waaruit het belang van de verzoekende partij zou blijken, wordt vastgesteld dat de verwerende partij niet meer getuigt van het rechtens vereiste belang bij huidig beroep.

Het beroep is niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET